

[C. J. F. Sven.]

forsikringsforslaget, fremkom han yderligere med visse Bemærkninger om de almindelige Problemer, som Socialreformforslaget jo i saa høj Grad indbyder til, og paa dette Punkt forfægtede det ærede Medlem udelukkende sine private Meninger. Indenfor vort Parti hersker der maaske i højere Grad end i andre Partier den største Frihed for den enkelte til at gøre sine særlige Anskuelser gældende ogsaa udadtil, og der er derfor intet som helst ejendommeligt i, at min ærede Partifælle paa disse Punkter har udtalt sig i Overensstemmelse med de Anskuelser, han nu nærer. Men hvad angaar det konservative Folkepartis Stilling til Socialreformen som Helhed, maa jeg altsaa i al Beskedenhed henvise ærede Medlemmer til de Udtalelser, jeg har fremsat, og som fuldt dækker mit Partis Anskuelser.

Jeg skal slutte, ligesom det ærede Medlem Hr. Krag, med at udtrykke min Tilfredshed med den urbane og saglige Form og det Udtryk for ærlig Forhandlingsvillie, der i det hele prægede den højtærede Socialministers Svartale, saavel som de ærede Medlemmer Hr. Holger Larsens og Einer Jensens Udtalelser. Blot maa jeg maaske overfor den højtærede Socialminister fremsætte een lille Beklagelse, idet Ministeren syntes forskellige Steder i sin Svartale at ville hæfte mig som en Bivogn til Fyrtaarnet, det ærede Medlem Hr. Krag. Bevares, det er udmærket Selskab at være i, men at slaa løs paa mig for Synspunkter, som det ærede Medlem Hr. Krag har fremsat, Udtalelser, som ikke gefalt den højtærede Minister, det synes jeg nu heller ikke der er nogen særlig Mening i.

I det store og hele maa jeg mene, at denne første Behandling har været præget af den Saglighed, som burde være Maalet ved alle Forhandlinger i dette Ting. Men videre i Sagen naas vel heller ikke ved at udstrække Debatten, Tiden til Udvalgsbehandlingen er inde, og lad os da snarest faa taget fat paa den.

Første Næstformand (Pinstrup): Det Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen: Jeg vil takke det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, fordi han saa indgaaende har beskæftiget sig med det Spørgsmaal, jeg fremdrog i Gaar. Naar det ærede Medlem siger, at det var en Slagelse-Bevægelse, der blev rejst for at kunne give flere de omtalte 25 pCt., der i visse Tilfælde kunde gives til Enker eller

Enkemænd, saa er det ikke rigtigt, det var en Landsbevægelse. Den Aldersrentelov, der blev vedtaget i 1922, var af den Beskaffenhed, at næsten alle enligstillede Kvinder og Mænd, der oppebar Aldersrente, ikke kunde eksistere for de Penge, der blev tildelt dem, og derfor blev der fra mange Sider rejst en Bevægelse for, at de 25 pCt. kunde gives til næsten alle Enker og Enkemænd. Der kom forskellige Cirkulærer; det var nemlig ikke klart, hvad der stod i Loven for det Tilfælde, at en Ægtefælles Dødsfald var indtruffet kort Tid før Lovens Ikrafttræden, og ved Forespørgsel i Ministeriet fik man ikke noget bestemt Svar; man vidste ikke, da det blev udvidet, om det saa skulde være for 5, 10 eller 15 Aar; hvem kunde afgøre det.

Saa siger det ærede Medlem, at den paagældende var blevet Enke i 1884. Naar det ærede Medlem har undersøgt det saa grundigt, er det nok rigtigt, men det forandrer ikke det mindste ved Sagen. Enken var ca. 80 Aar gammel, var næsten blind og oppebar en Aldersrente paa ca. 900 Kr., som nu skulde nedsættes til 500 Kr. gradvis i Løbet af 5 Aar. Vi mente, at her var et Tilfælde, hvor den størst mulige Hjælp var nødvendig. Man nægtede paa Frederiksberg at refundere Beløbet, og Slagelse Kommune maatte derfor bære denne Udgift hele Tiden, saa længe denne Enke levede.

Men hvorfor nævnte det ærede Medlem ikke, at det ikke alene var i dette Tilfælde, at Frederiksberg nægtede at betale? Det ærede Medlem har jo flere Eksempler i Mappen. Hvorfor nævner det ærede Medlem ikke, at der ogsaa var en Enke, hvis Mand var død i 1920, altsaa 2 Aar før Lovens Ikrafttræden. Maa jeg spørge det ærede Medlem, om han ikke mener, at det kan siges, at det var kort Tid inden Lovens Ikrafttræden. Men ogsaa der nægtede Frederiksberg at betale. Frederiksberg nægter det overhovedet, det viser ogsaa Regnskabet. Hvis man ser paa Frederiksbergs Regnskab for 1924—25, viser det sig, at der i Henhold til Lovens § 5, 5te Stykke, i denne store velhavende Kommune er anvendt 2 578 Kr. 50 Ø. Jeg har ikke de nøjagtige Tal fra vor Kommune, men jeg vil antage, at de ligger 10 Gange over dette Tal, til Trods for at Slagelse kun har 1/7 af Frederiksbergs Indbyggertal.

Saaledes som man er optraadt i Slagelse er man gaaet frem i alle de Kommuner, hvor man har haft de gamles Vel for Øje, og jeg maa sige, at det var ikke alene Socialdemokraterne dernede, der traf